

Lausunto Lemminkäinen Infra Oy:n Riipilän maa-ainestenottohankkeesta

YM/4459/11.01.01.00/2011

Maa-aineshanke vaikeuttaa maakuntakaavassa ja 4. vaihemaakuntakaavaehdotuksessa suunniteltua maankäyttöä. Alueen järkevä ja kestävä suunnittelu edellyttää, että maankäyttöä voidaan suunnitella yhtenäisenä kokonaisuutena.

Maa-ainesottohankkeen alue on nykyiseltä maankäytöltään metsää, mutta tulevaisuuden maankäytön osalta tilanne on auki. Kyseessä on seudullinen tulevaisuuden kasvusuunta, joka on määritelty voimassa olevassa maakuntakaavassa taajamatoimintojen tai työpaikka-alueiden reservialueeksi. Merkintä osoittaa pitkällä aikavälillä toteutettavat taajamatoimintojen alueet tai työpaikka-alueet. Kunta määrittelee alueen toteuttamisen tarkoituksenmukaisen ajoituksen suhteessa kyseisen taajaman tai kunnan osa-alueen muihin käytettävissä oleviin taajamatoimintojen alueisiin ja työpaikkatoimintojen alueisiin.

Valmisteluvaiheessa olevassa Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaavassa ei ole mukana taajamatoimintojen alueita vaan mm. viheralueisiin ja logistiikkaan liittyviä maankäyttöratkaisuja. Kaavaehdotuksessa ottoalueelle on merkitty maakunnallisesti ja seudullisesti merkittävä viheryhteystarve, jonka tarkoituksena on varmistaa ekologisen yhteyden säilyminen Nuuksion ja Petikon metsäalueilta Hämeenlinnanväylän poikki Riipilän pohjoisosien metsäalueiden kautta itään. Maastollisesti sopiva paikka vihersillalle on hankkeen kohdalla.

4. vaihemaakuntakaavaehdotus esittää tämän hankkeen pohjoispuolitse, Klaukkalan ohikulkutien liittymästä itään, ohjeellisen sijainnin seudulliselle poikittaiselle liikenneyhteydelle (Mt 152, ns. Kehä IV). Aiempaa pohjoisempaa linjausta on perusteltu kahdella tärkeällä näkökohdalla: se vastaisi paremmin seudullisen logistiikan tarpeeseen päästä Hämeenlinnan väylää pohjoiseen ja se säilyttäisi nykyiset Riipiläntien varren kyläalueet ehjänä kokonaisuutena. Voimassa olevassa maakuntakaavassa ja Vantaan yleiskaavassa yhteys on osoitettu etelämmäksi nykyiseen Klaukkalantien liittymään siten, että se kulkee Vantaanjoen kulttuurimaiseman ja tulva-alueen poikki. Väylän tarkempi sijainti sekä siihen kytkeytyvä maankäyttö määrittyy tarkemmin yleiskaavan päivityksen yhteydessä.

Vantaa oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa 2007 alue on maa- ja metsätalousvaltainen alue (M). Alueelle on laadittu 2010 maakuntakaavoituksen pohjaksi yleiskaavaa täsmentävä Luoteis-Vantaan maankäyttöselvitys (Khs 17.1.2011). Selvityksessä itäpuolinen Hämeenlinnanväylän varsi on määritelty työpaikkatoiminnoille sopivaksi. Lisäksi selvityksessä todetaan, että Riipiläntien varren asuntoalueita on mahdollista laajentaa. Vuonna 2014 vahvistuneessa Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaavassa alue on muutettu taajamatoimintojen ja työpaikka-alueiden reservialueeksi. Selvityksessä Mt 152 (Kehä IV) oli yleiskaavan mukaisella linjauksella eikä selvitys näin ollen enää vastaa 4. vaihemaakuntakaavaehdotuksen mukaista tilannetta.

Ajantasaista maankäyttösuunnitelmaa ei alueesta ole. Vuoden 2016 alusta on käynnistynyt yleiskaavan ajantasaisuuden arviointi, jonka pohjalta yleiskaavaa tullaan tarkistamaan. Samassa yhteydessä selvitetään maakuntakaavan muuttuneet lähtökohdat yleiskaavoitukselle alueella. Suunnittelussa on tämän alueen osalta sovitettava yhteen niin asumisen ja työpaikkojen tarpeet, kuin myös ekologiset yhteydet ja liikennejärjestelyt.

Kaupunkisuunnittelulautakunta toteaa, että hakemuksissa ei ole otettu huomioon maakuntakaavoitustilannetta ja alueen mahdollista muuntumista taajamatoimintojen alueeksi. Hanke jättäisi jälkeensä kanjonin, joka on noin 15 - 30 metriä ympäröivää luonnollista maanpintaa alempana. Kanjonin pohjalle olisi vaikea sijoittaa mitään toimintaa ja liittää aluetta rakenteellisesti muuhun taajamarakenteeseen. Alueen jatkokehittäminen edellyttäisi merkittäviä täyttöjä tai louhinnan laajentamista, mikä ei vastaa Maa-aineslain mukaista "ainesten ottoa ympäristön kestävästä kehitystä tukevalla tavalla" (Maa-aineslaki, 555/1981, 1§). Louhinta veisi myös harjanteen tuoman luonnollisen melusuojan Reunan nykyiseltä asuntoalueelta ja häittäisi siten myös maakuntakaavan taajamatoimintojen reservialueen kehittämistä asuntoalueena.

Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaavaehdotuksessa alueelle merkitty seudullisesti merkittävä viheryhteystarve on maakuntakaavaehdotuksessa linjattu Lemminkäisen suunnitteleman maa-ainesottoalueen kohdalle, ja toteutuessaan hanke estäisi ekologisen yhteyden toteuttamisen

suunniteltuun paikkaan. Yhteys on seudullisesti erittäin tärkeä eikä sen sijainnille ole vaihtoehtoja. Kaupunkisuunnittelulautakunta katsoo, että hanke pirstoessaan yhtenäisen metsäalueen on vastoin maakuntakaavaehdotuksen seudullisesti merkittävää viheryhteyslinjausta.

Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaava linjaa logistiikan kannalta tärkeän uuden seudullisen tieyhteystarpeen hankkeen pohjoispuolelle, mikä muuttaa merkittävästi maankäytön suunnittelun lähtökohtia alueella. Tie yhdistyy Klaukkalan ohikulkutien liittymään. Näistä edellä mainituista lähtökohdista käynnistetään alueen maankäytön suunnittelu, jonka pohjalta voidaan miettiä mahdollisia esirakentamistoimia alueella. Niiden aika ei ole vielä, siksi kanta hakemuksessa esitettyyn toimintaan on kielteinen.

Ympäristönsuojelulaissa (YSL, 86/2000, 6 §) säädetään, että toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon alueen ja sen ympäristön nykyinen ja tuleva, oikeusvaikutteisessa kaavassa osoitettu käyttötarkoitus ja aluetta koskevat kaavamääräykset. Kaupunki katsoo, että hanke on ristiriidassa niin voimassaolevan maakuntakaavan kuin myös 4. vaihemaakuntakaavaehdotuksen kanssa ja vaikeuttaa siten myös alueen tulevaa yleis- ja asemakaavoitusta.

Alueen järkevä ja kestävä suunnittelu edellyttää, että maankäyttöä voidaan suunnitella yhtenäisenä kokonaisuutena, eikä sitä pirstota suunnittelemattomasti yksittäisillä hankkeilla. Kaupunkisuunnittelulautakunta vastustaa ympäristöluvan sekä maa-ainesluvan myöntämistä Lemminkäinen Infra Oy:n maa-ainesottohankkeelle.